

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 547/2023-18

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a sudcov Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Jurajom Kusom, advokátom, Námestie osloboditeľov 10, Michalovce, proti uzneseniu Okresného súdu Trnava č. k. 35 Tp 16/2023 z 19. mája 2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 7. júla 2023 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s čl. 2 ods. 2 ústavy, svojho základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1, 4 a 5 ústavy, svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej aj „dohovor“) a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 ods. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) uznesením Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) č. k. 35 Tp 16/2023 z 19. mája 2023 (ďalej len „napadnuté uznesenie“). Navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ je obvinený zo zločinu porušovania predpisov o štátnych technických opatreniach na označovanie tovaru podľa § 279 ods. 1, ods. 2 písm. c) a ods. 3 písm. a) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“) s poukazom na § 138 písm. i) Trestného zákona.

3. Sťažovateľovi bol na základe uznesenia prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava (ďalej len „prokurátor“) č. k. 3 Pv 32/23/2207-23 z 5. mája 2023 (ďalej len „uznesenie prokurátora“)

podľa § 425 ods. 1 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“) zaistený majetok, a to najmä viaceré nehnuteľnosti a 4 osobné motorové vozidlá.

4. Proti uzneseniu prokurátora podal sťažovateľ sťažnosť, o ktorej rozhodol okresný súd napadnutým uznesením tak, že ju zamietol.

II.

Argumentácia sťažovateľa

5. Sťažovateľ pred ústavným súdom namieta, že v jeho veci nebolo preukázané, že by majetok nadobudol aspoň v značnom rozsahu trestnou činnosťou alebo z príjmov pochádzajúcich z trestnej činnosti. Väčšinu nehnuteľností nadobudol ešte pred časovým obdobím spáchania skutkov, z ktorých je obvinený, a to aj na základe dedenia.

6. Zdôrazňuje, že vedie riadny a usporiadaný život, že dosiaľ nebol odsúdený a má čistý výpis z registra trestov. Síce je nezamestnaný, ale od roku 2012 tlmočí pre súkromnú firmu, čo mu zabezpečuje stály príjem, a to za rok 2023 vo výške 3 500 eur, za rok 2022 vo výške 4 837 eur, za rok 2021 vo výške 3 970 eur, za rok 2020 vo výške 2 080 eur a za rok 2019 vo výške 1 540 eur. Taktiež pracoval ako poisťovací agent. Dva byty, na ktoré odkázal prokurátor vo svojom uznesení, boli zakúpené v roku 2021 ako „zdevastované“ za celkovo 10 988 eur.

7. Pokiaľ ide o samotný trestný čin, sťažovateľ tvrdí, že bola zneužitá jeho dôvera, keď mal v skladoch vypomáhať a predkladať palety, pričom sám nevedel, že sa na nich nachádzali krabice s cigaretami.

8. Sťažovateľ sa domnieva, že žiadnu škodu štátu na úniku spotrebnej dane z tabakových výrobkov nespôsobil, pretože o zaistených cigaretách bude rozhodnuté tak, že budú zhabané, a teda colný dlh zanikne.

9. Vo vzťahu k hroziacemu trestu sťažovateľ uvádza, že dolná hranica trestnej sadzby je 3 roky, takže nemôže ísť o hrozbu vysokým trestom.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

10. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy v spojení s čl. 2 ods. 2 ústavy, základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1, 4 a 5 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 ods. 1 dodatkového protokolu napadnutým uznesením, ktorým bola zamietnutá sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu prokurátora o zaistení jeho majetku.

11. Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že podstata základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy spočíva v oprávnení každého domáhať sa ochrany svojich práv na súde. Tomuto oprávneniu zodpovedá povinnosť súdu nezávisle a nestranne vo veci konať tak, aby bola právu, ktorého porušenie sa namieta, poskytnutá ochrana v medziach zákonov, ktoré tento článok ústavy o základnom práve na súdnu ochranu vykonávajú (čl. 46 ods. 4 ústavy v spojení s čl. 51 ods. 1 ústavy; III. ÚS 331/04, III. ÚS 156/06, II. ÚS 442/2014).

12. Súčasťou obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04). Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, avšak musí dať odpoveď na otázky, ktoré majú pre vec podstatný význam (II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04). Ak ide o argument, ktorý je vo veci rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (II. ÚS 410/06, IV. ÚS 279/2018).

13. Obdobné východiská platia aj pre namietané porušenie čl. 6 ods. 1 dohovoru (pozri rozsudok vo veci Ruiz Torija proti Španielsku z 9. 12. 1994, sťažnosť č. 18390/91, bod 29 a nasl.; tiež rozsudok vo veci Boldea proti Rumunsku z 15. 2. 2007, sťažnosť č. 19997/02, bod 30).

14. Ústavný súd konštantne poukazuje na potrebu zdržanlivosti v prípadoch, keď sa do práv sťažovateľov nezasahuje konečným spôsobom (IV. ÚS 620/2021). V priebehu trestného konania totiž majú sťažovatelia možnosť žiadať o zrušenie zaistenia a existenciu dôvodov zaistenia skúma z úradnej povinnosti aj prokurátor a súd (IV. ÚS 577/2021). Priestor na zásah ústavného súdu sa otvára predovšetkým v prípade, ak je namietané rozhodnutie svojvoľné, resp. nedostatočne odôvodnené, alebo jeho odôvodnenie popiera účel a význam použitých právnych noriem (I. ÚS 66/2021). Ústavný súd už konštatoval, že ani súdne rozhodnutia dočasnej a zabezpečovacej povahy nemožno úplne vylúčiť z rámca ústavnoprávneho prieskumu (pozri IV. ÚS 620/2021, bod 31 odôvodnenia).

15. Pokiaľ ide o obmedzenie vlastníckeho práva obvineného zaistením jeho majetku podľa § 425 Trestného poriadku, toto obmedzenie je len dočasné, svojím charakterom predbežné a zaist'ovacie, keďže jeho účelom je zabezpečenie majetku pre potreby prípadného výkonu rozhodnutia vo veci samej, ktoré sa zaisteného majetku bude týkať (pozri k tomu aj IV. ÚS 577/2021, bod 14 odôvodnenia). Možno teda konštatovať, že pri prieskume súdnych rozhodnutí dočasnej povahy je ústavný súd vzhľadom na svoje postavenie a právomoci pomerne zdržanlivý (II. ÚS 480/2021). Konanie o ústavnej sťažnosti totiž nemožno považovať za pokračovanie trestného konania a posúdenie splnenia podmienok na zaistenie majetku v trestnom konaní je v právomoci všeobecných súdov. Ústavný súd v zásade nie je oprávnený preskúmať, či v konaní pred všeobecným súdom bol, alebo nebol náležite zistený skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil. Rozhodnutie ústavného súdu sa týka len prípadných porušení práv a slobôd zaručených v ústavnom poriadku (II. ÚS 242/2021). Vo vzťahu k súdnym rozhodnutiam, ktoré sa týkali zaistenia majetku podľa § 425 Trestného poriadku, už ústavný súd skonštatoval, že súčasťou práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo podstatné otázky vo veci sťažovateľov. Všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a s právnym názorom účastníka konania, je však povinný na procesné úkony účastníka reagovať primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom (IV. ÚS 577/2021). K uvedenému ústavný súd dodáva, že celkom výnimočne môžu nastať prípady, keď skutkové zistenia všeobecného súdu sú natoľko chybné, že vo svojom dôsledku predstavujú porušenie práv garantovaných čl. 46 ods. 1 ústavy, teda ide o tzv. extrémny rozpor medzi vykonanými dôkazmi a skutkovými zisteniami (pozri napr. I. ÚS 6/2018, bod 16 odôvodnenia).

16. Zohľadňujúc už uvedené, ústavný súd napadnuté uznesenie preskúmal a dospel k záveru, že ústavná sťažnosť nie je dôvodná.

17. Okresný súd v napadnutom uznesení poukázal na § 58 ods. 2 Trestného zákona a skutočnosť, že sťažovateľ je trestne stíhaný pre tam uvedený trestný čin porušenia predpisov o štátnych technických opatreniach. Ďalej konštatoval aj splnenie druhej podmienky podľa označeného ustanovenia, a to že sťažovateľ nadobudol majetok aspoň v značnom rozsahu (t. j. aspoň vo výške 26 600 eur) trestnou činnosťou alebo z výnosu z trestnej činnosti. Prisvedčil tvrdeniu sťažovateľa, že časť majetkových hodnôt skutočne nadobudol dedením. K uvedenému doplnil, že sťažovateľ a ďalšie osoby mali páchať trestnú činnosť minimálne od roku 2021, teda vyše 2 roky, a to sofistikovaným spôsobom. Okrem majetku nadobudnutého dedením v roku 2003 sťažovateľ nadobudol v roku 2021 v ten istý deň aj nehnuteľnosti (2 byty), a to bez akejkolvek ťarchy, pričom v nadväznosti na uvedené okresný súd zdôraznil, že sťažovateľ je dlhodobo nezamestnaný, čo vyplýva jednak z jeho výpovede, ako aj zo správy Sociálnej poisťovne, keď bol v jej evidencii naposledy vedený v rok 2014. K dvom osobným motorovým vozidlám VW GOLF a BMW (celkovo boli zaistené 4 osobné motorové vozidlá, pozn.) sťažovateľ navyše uviedol, že ich má „na seba iba napísané“, ale ich skutočnými užívateľmi sú iné osoby. Hoci v danom počiatočnom štádiu konania ešte nie je preukázaná hodnota nadobudnutých nehnuteľností a hnutel'ných vecí a zdroj ich financovania, okresný súd s odkazom na okolnosti danej veci konštatoval, že už na prvý pohľad pôjde o značnú hodnotu, resp. značný rozsah. Sťažovateľ, ktorý nedisponuje legálnym príjmom, žije podľa okresného súdu s odkazom na okolnosti danej veci vysoko nadpriemerne. Z už uvedeného možno podľa okresného súdu dospieť k záveru o existencii dôvodného predpokladu, že sťažovateľom nadobudnutý majetok pochádza aspoň sčasti z výnosov z trestnej činnosti. Ďalej zdôraznil, že rozsah trestnej činnosti je v danom štádiu konania predbežný. Vo vzťahu k dôsledkom predmetného zaistenia doplnil, že sťažovateľovi je obmedzené len dispozičné právo k majetku, pričom naďalej ostáva vlastníkom nehnuteľností, ktoré môže aj užívať. Pokiaľ ide o námietky sťažovateľa k jeho zapojeniu do páchania trestnej činnosti, okresný súd konštatoval, že budú predmetom prieskumu v merite trestnej veci.

18. Pre úplnosť ústavný súd konštatuje, že prokurátor vo svojom uznesení, s ktorým sa okresný súd v plnej miere stotožnil, odkázal na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 1/2012 z 30. mája 2011 o tom, že objektom trestného činu porušenia predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru podľa § 279 Trestného zákona je jednak záujem štátu na kontrole pohybu tovaru, ktorý podlieha spotrebnej dani, dani z pridanej hodnoty, a ak bol tovar dovezený z tretieho štátu mimo Európskej únie aj clu, a jednak záujem štátu na príjme z týchto daní a cla. Z uvedeného dôvodu je suma rovnajúca sa súčtu uvedenej daňovej, resp. aj colnej povinnosti, ktorú by inak daňový subjekt bol povinný podľa zákona odviešť, v zmysle § 124 ods. 1 vety prvej Trestného zákona škodou na úkor príjmovej časti štátneho rozpočtu Slovenskej republiky. Ďalej poukázal na judikatúru Ústavného súdu Českej republiky, z ktorej vyplýva, že skrátením dane vzniká na jednej strane majetková škoda štátu a na strane druhej páchatel' získava majetkový prospech v podobe nezmenšenia vlastného majetku. Tento prospech je potrebné považovať za výnos z trestnej činnosti. Výška spotrebnej dane zo zaistených tabakových výrobkov (cigariet) v trestnej veci sťažovateľa predstavuje sumu 782 416,38 eur. Prokurátor ďalej doplnil, že obvinení si mali zabezpečiť dodanie tabakových výrobkov bez platnej slovenskej kontrolnej známky minimálne trikrát (9. januára 2023, 20. februára 2023

a 2. mája 2023), pričom v čase tretej dodávky už bola väčšina z dodaných tabakových výrobkov uvedená do voľného trhu, resp. obehu, o čom svedčia aj náklady a prepravy týchto cigariet zo skladu na bližšie nešpecifikované miesta.

19. Z už uvedeného sa ústavný súd presvedčil, že na všetky relevantné námietky sťažovateľa bola zo strany okresného súdu poskytnutá dostatočná a presvedčivá odpoveď. Závery okresného súdu s odkazom na počiatočné štádium trestného konania, dlhodobý stav nezamestnanosti sťažovateľa, jeho nadpriemerný život (zaistenie 4 osobných motorových vozidiel, kúpa dvoch bytov v ten istý deň bez ich zabezpečenia úverom) a konkrétne okolnosti danej trestnej veci nemožno považovať za svojvoľné alebo také, ktoré by popierali význam a účel príslušných zákonných ustanovení. Vo vzťahu k samotnému stíhaniu z predmetnej trestnej činnosti a s tým súvisiacemu zneužitiu dôvery sťažovateľa okresný súd presvedčivo odkázal na skutočnosť, že predmetom tohto konania nie je posúdenie viny sťažovateľa a že táto argumentácia sťažovateľa bude predmetom posúdenia v konaní vo veci samej.

20. Pokiaľ sťažovateľ namieta aj porušenie svojho základného práva vlastniť majetok podľa čl. 20 ústavy, resp. svojho práva na ochranu majetku podľa čl. 1 dodatkového protokolu, ústavný súd konštatuje, že napadnutý zásah v podobne obmedzenia možnosti nakladať s majetkom (porov. IV. ÚS 577/2021) má základ v príslušných ustanoveniach Trestného zákona a Trestného poriadku, sleduje legitímny cieľ a s odkazom na už uvedené (body 17 a 18 tohto uznesenia) ho možno v okolnostiach tejto veci považovať za nevyhnutný.

21. Vzhľadom na uvedené ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

22. Keďže ústavná sťažnosť bola ako celok odmietnutá, ústavný súd už o ďalších návrhoch sťažovateľa nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. októbra 2023

Jana Baricová
predsedníčka senátu